

วันอาทิตย์ สัปดาห์ที่ 7 เทศกาลธรรมดาปี A

(วันที่ 19 กุมภาพันธ์ ค.ศ. 2017)

พี่น้องที่รัก เรามักจะเรียกคนที่ยึดมั่นอยู่กับความคิดเดิมๆ ไม่ยอมเปลี่ยนแปลงว่า **“คนหัวเก่า”** หรือ **“พวกอนุรักษนิยม”** ดูเหมือนว่าคำวิจารณ์นี้จะไม่น่าพึงพอใจสำหรับผู้ได้รับการกล่าวถึงเท่าใดนัก เพราะมันบ่งชี้ถึงความไม่ทันสมัยของเขา แต่เราต้องยอมรับว่าบางครั้งพระเยซูเจ้าทรงเป็นคนประเภทนี้ด้วยเหมือนกัน ความคิดเดิมๆ ที่พระองค์ทรงยืนยันอย่างเด็ดเดี่ยวคือ **“ความรักต่อพระเจ้าและต่อเพื่อนมนุษย์”** ในวันนี้ประเด็นที่พระองค์ทรงเน้นเป็นพิเศษคือ **“ความรักต่อเพื่อนมนุษย์”** แม้ว่าธรรมเนียมปฏิบัติสองประการนี้ไม่สามารถแยกจากกันได้ก็ตาม

อย่างน้อยมีเหตุผลสองประการที่คอยกระตุ้นให้พระเยซูเจ้าพูดถึงความรักบ่อยๆ และอย่างสม่ำเสมอ **ประการแรก** พระเจ้าทรงเป็นความรัก คนที่ดำรงอยู่ในความรักก็ดำรงอยู่ในพระองค์และมีความละม้ายคล้ายคลึงกับพระองค์นับวันยิ่งมากขึ้น **ประการที่สอง** แม้ว่าเราแต่ละคนสามารถพูดถึงความรักได้อย่างคล่องแคล่วและไพเราะเพราะพริ้ง แต่การปฏิบัติตามสิ่งที่ความรักเรียกร้องเป็นเรื่องยาก พูดอีกอย่างหนึ่งคือ ความรักเป็นเรื่องที่พูดง่าย ใครก็พูดได้ แม้แต่เด็กเล็กๆ แต่การแสดงความรักซึ่งอยู่ภายในออกมาให้เห็นเป็นรูปธรรมภายนอกนั้นไม่ใช่่ง่ายเลย การพูดถึงเรื่องนี้อย่างไม่รู้จักเห็นดีเห็นอยู่ชี้ให้เห็นว่าพระองค์ทรงจริงจังกับธรรมเนียมปฏิบัติแห่งความรักมาก เพราะธรรมเนียมปฏิบัติประการนี้เป็น **“หัวใจและจิตตารมณ์”** ที่อยู่เบื้องหลังของธรรมเนียมปฏิบัติทั้งหมด

พอคิดว่าแทบทุกคนยอมรับในความถูกต้องและความงดงามของธรรมเนียมปฏิบัติแห่งความรัก คนปรกติคงไม่คิดว่าธรรมเนียมปฏิบัตินี้เป็นความคิดที่เหลวไหลและไร้สาระ บุคคลที่มีชีวิตอยู่ในสภาพแวดล้อมที่เต็มไปด้วยกลิ่นไอของความรัก บุคคลนั้นจะสามารถสัมผัสความสวยงาม ความอบอุ่น และการปลอบโยนของความรักได้อย่างแน่นอน ปัญหาเกี่ยวกับธรรมเนียมปฏิบัติประการนี้จึงไม่ได้อยู่ที่ว่าเราเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วยกับความคิดนี้ แต่อยู่ที่การปฏิบัติตามธรรมเนียมปฏิบัติประการนี้ต่างหากซึ่งเรียกร้องความเสียสละและการออกแรงจากเราแต่ละคนเป็นอย่างมาก

อย่างไรก็ตาม ไม่ว่าจะการปฏิบัติตามข้อเรียกร้องของความรักจะยากแค่ไหน เป็นเรื่องสำคัญที่เราต้องให้ความสนใจกับพระวรสารวันนี้เป็นพิเศษ อาจเป็นความจริงที่ว่าพระเยซูเจ้าทรงเป็นคนยึดติดกับความคิดเดิมๆ เกี่ยวกับความรัก แต่พระองค์ทรงเพิ่มบางสิ่งที่สำคัญและใหม่เข้าไปเหมือนกันซึ่งเป็นสิ่งที่ไม่ใช่เรื่องง่ายที่เราจะเห็นพ้องด้วย ดูเหมือนว่าความคิดของพระองค์ก้าวไปกว่าสิ่งที่บันทึกไว้ในหนังสือเลวีนิติที่บอกว่า **“จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง”** (ลนต 19:18) แน่นนอน พระเยซูเจ้าทรงต้องการให้เรารักเพื่อนบ้าน แต่คำว่า **“เพื่อนบ้าน”** ของพระองค์ไม่ได้หมายความว่าเพียงคนที่อยู่ข้างบ้านเรา คนที่เราไปนั่งคุยและดื่มน้ำชาด้วยกันเป็นประจำ หรือคนที่เราสามารถยืมบางสิ่งบางอย่างจากเขาได้

พระองค์กำลังพูดถึงเพื่อนบ้านที่ปล่อยให้ลูกๆ ของตนขว้างก้อนหินใส่กระจกบ้านของเรา หรือเพื่อนบ้านที่เปิดเครื่องเสียงดังๆ ในเวลาค่ำคืนตึกตื่นจนถึงตีสองตีสามแทบทุกวัน หรือเพื่อนบ้านที่หาเรื่องกวนประสาทให้เราปวดหัวเป็นประจำ พระเยซูเจ้าทรงต้องการให้เรารักคนที่ทำให้เรารู้สึกเจ็บปวด คนที่ใส่ร้ายเราลับหลัง และคนที่ไม่เคยสนใจว่าเราจะเป็นหรือตายพูดอีกอย่างหนึ่งคือ เราต้องรักเพื่อนบ้านทุกคนโดยไม่แบ่งแยก ไม่ว่าเขาคนนั้นจะเป็นใคร มาจากไหน หรือมีความประพฤติอย่างไร เหมือนพระบิดาเจ้าสวรรค์ที่ “โปรดให้ดวงอาทิตย์ของพระองค์ขึ้นเหนือคนดีและคนชั่ว โปรดให้ฝนตกเหนือคนชอบธรรมและคนอธรรม” (มธ 5:45) เราต้องไม่แยกคนชั่วและคนอธรรมออกจากความรักของเราแน่นอน เราต้องตำหนิและไม่เห็นดีด้วยกับการกระทำที่ไม่ดีและไร้ศีลธรรมของเขา แต่ในฐานะ “บุตรของพระบิดาเจ้าสวรรค์” (มธ 5:44) เราไม่สามารถรังเกียจตัวตนของเขาได้เพราะเขาเป็นผลงานจากผีพระหัตถ์ของพระเจ้าเหมือนกันกับเรา ดังนั้น เราจึงเป็นพี่น้องกันและมีบิดาองค์เดียวกัน

คนที่เกลียดชังคอมมิวนิสต์ ไม่ชอบชาวเขมรหรือชาวพม่า ถูกชนกลุ่มน้อยหรือเพื่อนบ้านอื่นๆ ที่ลักลอบเข้ามาในประเทศไทยของเรา ถือว่ายังไม่เป็นคริสตชนตามมาตรฐานที่พระเยซูเจ้าทรงกำหนดไว้ คำสั่งของพระองค์ในพระวรสารวันนี้ชัดเจนคือ “จงรักศัตรู จงอธิษฐานภาวนาให้ผู้ที่เบียดเบียนท่าน” (มธ 5:44) คนต่างความเชื่อบางคนอาจคิดว่าแนวทางในการดำเนินชีวิตแบบนี้เป็นเรื่องเหลวไหล มีแต่คนบ้าเท่านั้นที่ปฏิบัติตามคำสั่งนี้ แต่พระเยซูเจ้าทรงหมายถึงสิ่งที่พระองค์ทรงพูดจริงๆ และคำพูดของพระองค์ไม่ได้เป็นอุดมคติที่เลื่อนลอย พระองค์ไม่ทรงเคยเรียกร้องสิ่งที่พระองค์เองไม่ได้กระทำจากผู้ติดตามพระองค์ เราทุกคนทราบดีว่าพระองค์ทรงรักแม้แต่ศัตรูของพระองค์ พระองค์ทรงสิ้นพระชนม์บนไม้กางเขนเพื่อคนบาปทั้งหลาย พระองค์ทรงอธิษฐานภาวนาเพื่อทุกคนที่มีส่วนเกี่ยวข้องในการประหารชีวิตพระองค์ “พระบิดาเจ้าข้า โปรดอภัยความผิดแก่เขาเถิด เพราะเขาไม่รู้วากำลังทำอะไร” (ลก 23:34) พระองค์ไม่ทรงเคยคิดทำร้ายใครและทรงพร้อมที่จะให้อภัยแก่ทุกคน

พี่น้องที่รัก แม้ว่าเราเห็นด้วยกับพระเยซูเจ้า แต่ก็ไม่ใช่เรื่องง่ายอยู่ดีที่เราจะปฏิบัติตามธรรมบัญญัติแห่งความรักที่พระองค์ทรงมอบไว้ให้เราและกระทำแบบอย่างสำหรับเรา อันที่จริง ถ้าจะพูดให้ถูกต้อง เป็นไปไม่ได้ที่จะปฏิบัติตามเสียด้วยซ้ำไป นอกจากเราจะได้รับความช่วยเหลือพิเศษจากเบื้องบน พระเยซูเจ้าทรงประทานความช่วยเหลือพิเศษนี้แก่เราผ่านทางศีลมหาสนิท ศีลศักดิ์สิทธิ์แห่งความรัก ถ้าเราเปิดตัวเอง ศีลศักดิ์สิทธิ์ประการนี้จะเปลี่ยนแปลงตัวเราที่ละเล็กที่ละน้อยให้ละม้ายคล้ายคลึงกับพระเยซูเจ้ามากขึ้นเรื่อยๆ ซึ่งจะส่งผลให้เราสามารถรักทุกคนโดยไม่ยกเว้นและอย่างไรเงื่อนไข เราอาจจะต้องใช้เวลาลดชีวิตของเราเพื่อจะสามารถรักทุกคนแม้กระทั่งศัตรูของเราได้ แต่เราต้องไม่ลืมว่าพระเยซูเจ้าทรงจริงจังเกี่ยวกับธรรมบัญญัติประการนี้มากจนกระทั่งประทานพระกายและพระโลหิตของพระองค์เองในศีลมหาสนิทเพื่อว่าเราจะเป็นเหมือนกับพระองค์นับวันยิ่งมากขึ้นในวิถีทางแห่งความรักนี้ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน